

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Jakub Wąwoźny

Protokolant – stażysta Agnieszka Kuc

przy udziale Prokuratora – G. W.

po rozpoznaniu w dniu 17/05/2018 roku

sprawy: **M. S.**, syna M. i B. z domu H., urodzonego (...) w Ś.,

Oskarżonego o to, że:

w nocy 12/13 grudnia 2017 roku w miejscowości (...) gmina B. pomagał w ukryciu ciągnika rolniczego marki C. (...) o nr rej (...), rok produkcji 2012, numer seryjny/VIN: (...), koloru bordowego o mocy 95KM wraz z podłączonym roztrząsaczem obornika koloru pomarańczowego o wartości łącznej 145.000 złotych, pochodzącego z kradzieży z dnia 12 grudnia 2017 roku z terenu posesji oznaczonej numerem (...) w miejscowości D. gmina C. na szkodę S. J. (1) poprzez usunięcie tablicy rejestracyjnej, częściowego demontażu osprzętu oraz wyposażenia tj. zaczepu przedniego i tylnego, obciążników, elementów konstrukcji „tura” oraz radia z panelem, sygnalizatora świetlnego itp.

tj. o przestępstwo określone w art. 291 § 1 kk

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **M. S.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, to jest występku z art. 291 § 1 kk i za to na podstawie art. 291 § 1 kk oraz po myśli art. 37a kk wymierza mu karę 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych grzywny przyjmując wartość jednej stawki w wysokości 40,- (czterdziestu) zł;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Chełmnie) kwotę 280(dwieście osiemdziesiąt) zł tytułem opłaty oraz obciąża go wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 55(pięćdziesiąt pięć) zł.

II K 545/17

UZASADNIENIE

M. S. w nocy 12/13 grudnia 2017 roku w miejscowości (...) gmina B. pomagał w ukryciu ciągnika rolniczego marki C. (...) o nr rej (...), rok produkcji 2012, numer seryjny/VIN: (...), koloru bordowego o mocy 95KM wraz z podłączonym roztrząsaczem obornika koloru pomarańczowego o wartości łącznej 145.000 złotych, pochodzącego z kradzieży z dnia 12 grudnia 2017 roku z terenu posesji oznaczonej numerem (...) w miejscowości D. gmina C. na szkodę S. J. (1) dokonany przez inne ustalone osoby, poprzez usunięcie tablicy rejestracyjnej, częściowego demontażu osprzętu oraz wyposażenia tj. zaczepu przedniego i tylnego, obciążników, elementów konstrukcji „tura” oraz radia z panelem, sygnalizatora świetlnego itp.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego(k. 108-110, 156-157, 257-259, 345), wyjaśnienia D. G.(k. 114-116, 161-162, 261-263, 344), wyjaśnienia P. W.(k. 134-136, 171-172, 252-254, 344) wyjaśnienia A. M.(k. 144-146, 166-167, 264-266, 345),

zeznania S. J. (k. 4-8, 29-30, 82-83, 100-101), zeznani C. J. (k. 21-22), protokół oględzin(k. 2-3), dokumentacja (k. 11-20), materiał poglądowy(k. 209-228)

Oskarżony przyznał się do winy. Jego wyjaśnienia korespondują z zeznaniami współoskarżonych(D. G., P. W. i A. M.) i zeznaniami pokrzywdzonego i jego matki(S. J. i C. J.) oraz pozostałym materiałem dowodowym. Sąd uznał, że zeznania pozostałych świadków były, co do zasady wiarygodne, jednak nieistotne dla ustaleń stanu faktycznego.

Brak jest podstaw, aby kwestionować wiarygodność zgromadzonych w sprawie dokumentów. Są one jasne i czytelne, zostały sporządzone zgodnie z przepisami prawa przez właściwe osoby. Żadna ze stron ich nie kwestionowała.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd uznał M. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnienia oskarżonego w pełni potwierdzają zarzut aktu oskarżenia i przyjętą kwalifikację paserstwa umyślnego. Tym samym Sąd wymierzył oskarżonemu na podstawie art. 291 § 1 kk oraz po myśli art. 37a kk karę 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych grzywny przyjmując wartość jednej stawki w wysokości 40,- (czterdziestu) zł, oraz zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Chełmnie) kwotę 280(dwieście osiemdziesiąt) zł tytułem opłaty oraz obciążył go wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 55(pięćdziesiąt pięć) zł.

Sąd orzekając w ten sposób kierował się dyrektywami art. 53 kk przy uwzględnieniu wszelkich okoliczności łagodzących i obciążających. Do okoliczności obciążających zaliczyć należy wysoką szkodliwość społeczną popełnionego przez oskarżonego czynu, zaś do okoliczności łagodzących uprzednią niekaralność(k. 242) i pełne przyznanie się do winy.

Sąd wymierzając karę oskarżonemu miał na uwadze fakt, iż dolegliwość kary nie może przekraczać stopnia winy. W doktrynie podkreśla się nadrzędność powyższej dyrektywy wobec innych ogólnych dyrektyw wymiaru kary. W przedmiotowej sprawie uznać należy, że stopień zawinienia oskarżonego jest wysoki, co do wypełnionych znamion czynu. Działał on niewątpliwie z zamiarem umyślnym. Miał pełną świadomość wartości pojazdu, co podkreślić należy – bardzo wysokiej.

Sąd wziął pod uwagę dyrektywę wymiaru kary nawiązującą do stopnia społecznej szkodliwości czynu. W przedmiotowej sprawie jest ona niewątpliwie duża. Oskarżony bez oporów zgodził się uczestniczyć w przestępczym procederze i miał niewątpliwie świadomość(pracując, jako kierowca TIR-a), że swym zachowaniem pozbawia pokrzywdzonego ogromnego majątku.

Sąd wymierzając karę wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które powinna ona osiągnąć. Kara w orzeczonym wymiarze powinna niewątpliwie odstraszyć oskarżonego od ponownego wejścia na drogę przestępstwa i spełnić swój cel prewencji indywidualnej. Z drugiej zaś strony orzeczona kara powinna ukształtować jego postawę. Orzeczona kara spełnić powinna również swoje cele, jeśli chodzi o kształtowanie świadomości społecznej. Podkreślić należy, że społeczność lokalna, wśród której orzeczenia Sądu Rejonowego kształtują politykę karną, musi mieć świadomość tego, że przestępstwo nie popłaca a z drugiej strony wymiar kary ma kształtować postawy społecznie akceptowane. Chodzi, więc o utwierdzenie społeczeństwa w przekonaniu, że prawo karne nie pozostaje na papierze, i że każdy poniesie odpowiedzialność w wypadku jego naruszenia. Wiąże się to oczywiście z poczuciem sprawiedliwości społecznej, która oczekuje od sądu by kara ze wszech miar była sprawiedliwa.

Sąd wymierzając karę miał na uwadze sposób życia oskarżonego przed popełnieniem przestępstwa. Analizując tę dyrektywę należy zwrócić przede wszystkim uwagę na kwestię uprzedniej niekaralności.

Mając na uwadze stanowisko SN(wyrok z 27.01.1970 III KR (...)), iż wymierzenie kary równej najniższej przewidzianej sankcji karnej może mieć miejsce tylko wówczas, gdy okoliczności łagodzące w sposób bezwzględny dominują nad okolicznościami obciążającymi - Sąd wymierzył karę grzywny. W świetle wszystkich przedstawionych argumentów wymierzenie innej kary, byłoby bezcelowe. W stosunku do oskarżonego w świetle wszystkich powyższych argumentów prognoza kryminologiczna jest pozytywna. Niestety wniosek obrońcy o warunkowe umorzenie postępowania nie mógł zostać uwzględniony. Okoliczności sprawy, które sąd bada pod kątem art. 66§1 kk wskazują, że sama niekaralność

sprawcy i przyznanie się do winy to za mało, aby stwierdzić, iż w niniejszej sprawie stopień szkodliwości społecznej jest nieznaczny. Przede wszystkim wartość przedmiotowego pojazdu i świadomość sprawcy, co do tego faktu, jak również bezwzględna świadomość, że kradzież ciągnika rolniczego wymusza daleko posunięte zorganizowane działania celem jego zaboru. Mając na uwadze powyższe uwagi Sąd wymierzył oskarżonemu karę oscylującą w dolnych granicach ustawowych, uznając, że wymierzenie innej kary nie spełniłoby swoich celów, zaś kara wyższa niż orzeczona nie odpowiadałaby dyrektywom art. 53 kk. Wymierzenie kary grzywny wzmocni wychowawczą funkcję orzeczenia. Jej wymiar jest niewielki, aczkolwiek odczuwalny przy dochodach oskarżonego.

O kosztach sąd orzekł na podstawie art. 626 kpk, a o opłacie na podstawie art. 3.1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z 23.06.1973 r.